

PENÍZE

Peníze nebyly vždy k dispozici v bankomatech. Mají dlouhou historii a vyvíjely se tisíce let. S vývojem společnosti rostla i potřeba důmyslnějších typů peněz.

První mince

První mince byly vyrobeny přibližně před 2600 lety v Malé Asii. Tuto novinku rychle přijali staří Řekové a začali vyrábět stříbrné a bronzové mince, například stříbrnou drachmu. Tyto první mince obsahovaly stanovené množství kovu určité hodnoty. A jako záruka této hmotnosti byla na mince vyražena pečeť krále, města či země, tedy toho, kdo je vydal. Mince byly praktické, protože je bylo možné počítat a nemusely se vážit. Protože byly tyto nové mince důvěryhodným a účinným **„prostředkem směny“**, významně přispěly k rozvoji obchodu ve starověkém světě.

Starověká řecká mince

Statér z Lýdie, 640 př. n. l., váha 4,71 g

První evropské měny

Králové a vlády výrobu mincí přísně kontrolovali, aby zaručili jejich hodnotu. Ve starověkém Římě se mince razily v chrámu Juno Monety – v některých jazycích zde má původ výraz pro peníze (například anglické slovo „money“). Když se později Římská říše rozrůstala, vznikly další mincovny a tytéž římské mince byly přijímány ke směně po celé Evropě, od Britských ostrovů po Turecko – **byla to první celoevropská měna.**

Denár s vyobrazením
Juno Monety

Když se později Římská říše rozpadla a začaly se objevovat evropské národy, kontrolovala si své oběživo každá země sama.

A právě po těchto evropských národech jsme zdělili těch mnoho mincí a měn, které **existovaly před eurem**. Často byly pojmenovány po měrných jednotkách, například italská lira a finská marka, protože mince původně obsahovaly pevně stanovené množství zlata a stříbra.

Problémem mnoha měn je to, že **směnný kurz mezi měnami může velmi kolísat v závislosti na úspěšnosti jednotlivých hospodářství** – v důsledku toho je obchod mezi zeměmi riskantní a není lákavý.

Římský chrám

BANKOVKY

Až do nedávné doby se jako peníze používaly pouze mince. To proto, že mince obsahovala přesné množství určitého kovu, například zlata nebo stříbra, který měl známou hodnotu. Tento typ peněz je znám jako „kovové peníze“ a jejich hodnota je zaručena drahým kovem, který obsahují.

Jak se obchod rozvíjel, bylo jako prostředek směny zapotřebí více a více peněz. Proto banky a vlády začaly vydávat bankovky.

Bankovky neobsahují hodnotu, kterou představují. Hodnotu bankovky zaručuje její vydavatel. Těmto penězům se říká „peníze s nuceným oběhem“.